

in de *Gazette de France*, leest men
heden het volgende met betrekking tot
de blokkade van Algiers.

De brik *le Faune* is den 10den
dezer te Toulon aangekomen, en heeft
de volgende berichten medegedeeld. De
Heer Collet, zien den 10den van
aanbreken van den dag, zagen in
noorden van Algiers bevindende
de schepen *l'Arphrytie*, *le
le Faune*, *le Cirage* en *le Champ-
noise*, zag elf oorlogschepen de haven
uitkomen, onder welke een groot fregat,
hetwelk achttienponders voerde, vier
korvetten van 20 & 24 achttienponders,
en twee brikken of galjoten van 16 &
18 twaalfponders. Al deze schepen st-
onden langs de kust westwaarts. De
minn was sterk en de zee stond op
de kust. Desnietemin liep de Heer
Collet voort op den vyand aan,
die manoeuvreerde om het gevecht door
te staan, onder bescherming van de
Amphitryten. Ten half twee begon
het gevecht met groote hevigheid; de
wind kwam van het zuiden, voor den
wind af. Ten half drie stelde hy zich
onder bescherming zyner vloten, en des
nachts week hy binnen de haven. De
Heer Collet verloor hem alleen uit het
gezicht.

De Heer Collet kon het en geheel den
wel niet naderen, uithebbende van wind-
stille en helle zee. Het Algerijnsche
fregat en twee groote korvetten heb-
ben het meest geleden. Van eenen der
zelfen wapperde de vlag van den
doogen persoon.

De Heer Collet zegt, dat hy dit
beskader geheel zou versloegen hebben
ware de zee slechts niet zoo onstu-
mig en de vyand niet zoo na aan
den wal geweest; een andermaal heeft
hy gelukkiger te zullen zijn, en van
den buitengewonen moed en yver te
kunnen gebruik maken, welke by de-
ze gelegenheid zijn officieren en man-
schap betoond zijn.

Sedert heeft hy zich verzekerd dat
de Algerijnsche vloot in de
haven van Algiers gekantoneerd is, en dat
geloof heeft kunnen krijgen, dat men
niet zou eenen aankomst van schepen

jagt te maken.

Voor het criminele Hof van Algiers, is
den 10den dagen in een der procedures
van getuigen verschenen, wiens man-
del was uitgesproken, de mannelijke
getuigen, waarmede dezelve gekleed was,
te weerspreken; deze getuigen
waren de zamen *Elizabet-Martin*
vrijvrouwe, en hierop door den voor-
zitter omtrent zyne kunne ondervraagd
zijnde, heeft zij eenen vrouw te
zijn, maar als vrouw te hebben ge-
diend, en van eenen man een oor-
log verlof te hebben, en als man
gekleed te gaan.

De tydingen uit Spanje zijn nog al
belangrijk, de proclamatie des Konings,
by welke aan de *Aggravados* vieren-
twintig uren tyds werd verleend om
de wapenen neder te leggen, op straf-
fe van anderszins met den Koning te
zullen worden gestraft, schynt vrij ge-
emeen zyne hoogst gunstige uitwer-
king te hebben gehad. Reeds op den
10den is de Koning van Spanje door den
Koning van Portugal, die de vrede heeft
afgesloten, de vrede hebben den weg
vrij genomen, en men gelooft dat zy
aldaar de wapenen zullen afleggen.
De voormalige Alcade van de stad
met hen vereenigd had, was alreeds
de vlugt genomen, den wyk naar de
Fransche grenzen nemende, de inwo-
ners hebben hem echter achterhaald,
en hem een som van 1200 franken, de
vrucht zyner misdadige, ontnomen.

Uit Barcelona wordt de volgende geschre-
ven, dat de Koning van Spanje, die
enkele dagen te Madrid was, op den
10den troepen van Rome voegde, en
dat vijf duizend man geregelde troep-
ten leids naar Marraca zijn binnen ge-
rukt, waar naar zich de junta der in-
gezetenen omtrent de stad is, na een
vecht, dat de Maurijten ontvond.
De Koning gelooft niet dat de Spa-
sche Koning eenen geraden tyd te Mar-
raca zal verblijven, en meent zelfs
te mogen besluiten om het bevel van
de Koning van Marraca te geven, om
den Koning van Marraca te doen over-
komen.

Gedrukt ter Geprivilegeerde Gouvernements Drukkerij van de Erven ¹⁸⁷ J. M. VAN NELLE